

ความคิดเห็นต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
**Opinions on Classroom Action Research of Teachers in Bang Saphan District,
 Prachuapkirikhan Province**

วิโรจน์ โตแก้ว¹ และดร.บุญลือ ทองอยู่²

¹โรงเรียนบ้านชะม่วง หมู่ที่ 3 ตำบลพลวงศรีประศาสน์ อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

²บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

E-mail: wirote_to@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ใน 3 ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาผู้เรียน และด้านพัฒนาวิชาชีพ จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์การอบรม และประสบการณ์การทำวิจัย ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนในโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับช่วงชั้นที่ 1 - 3 ในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 208 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.97 สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t - test, ANOVA และเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 72.69 มีอายุ 41-50 ปี ร้อยละ 43.52 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 87.04 มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี ร้อยละ 48.61 เคยมีประสบการณ์การอบรม ร้อยละ 95.83 และเคยมีประสบการณ์การทำวิจัย ร้อยละ 89.81 ความคิดเห็นต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความคิดเห็นต่อการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาวิชาชีพ และด้านการพัฒนาผู้เรียนเป็นอันดับสุดท้าย ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยพบว่า ครูที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์การอบรม และประสบการณ์การทำวิจัยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน

Abstract

The purposes of this survey research were to study and compare opinions on classroom action research of teachers in Bang Saphan District, Prachuap Khiri Khan Province. The comparison of opinions on three aspects of classroom action research, namely, instructional organization, learner development, and professional development was made based on the teachers' background variables of gender, age, educational level, work experience, training experience, and research conducting experience. The survey was conducted with a sample of 208 teachers teaching in schools offering instruction at Levels 1 – 3 in Bang Saphan District, Prachuap Khiri Khan Province in the second semester of the 2006 academic year. The data collecting instrument was a questionnaire with total reliability coefficient of 0.97. Statistics for data analysis were the percentage, mean, standard deviation, t-test, ANOVA, and Scheffe's method for matched pair comparison. Research findings showed that the majority of respondent teachers were females (72.69 percent), aged 41 – 50 years (43.52 percent), with bachelor's degree educational level (87.04 percent), with work experience of more than 20 years (48.61 percent), with previous training experience (95.83 percent), and with experience in conducting research (89.81 percent). The overall opinion on classroom action research of teachers in Bang Saphan District, Prachuap Khiri Khan Province was at the high level with rating mean of 3.90 and standard deviation of 0.55. When their opinions on aspects of classroom action research were ranked according to rating means, it was found that the instructional organization aspect received the highest rating mean, followed by the professional development aspect; while the learner development aspect received the lowest rating mean. Results of hypothesis testing revealed no significant difference in opinions on classroom action research of teachers with different genders, ages, educational levels, work experiences, training experiences, and research conducting experiences.

บทนำ

ปัจจุบันเทคโนโลยีด้านการสื่อสารได้เจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อสภาพของสังคมที่ต้องเตรียมคนให้สามารถเผชิญกับยุคสมัยของการเปลี่ยนแปลง การศึกษาจึงมีบทบาทและความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศชาติ ประเทศชาติจะพัฒนาได้มากหรือนั้นขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถตามศักยภาพของคนในชาตินั้นๆ จึงมีการกำหนดแนวทางการพัฒนาคนไว้ตาม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549) โดยกำหนดเป้าหมายหลักไว้ให้พัฒนาคนยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549) ได้กำหนดเป้าหมายโดยการพัฒนาคนอย่างรอบด้านและสมดุล เพื่อเป็นรากฐานหลักของการพัฒนาทุกคน ตั้งแต่แรกเกิดจนตลอดชีวิตอย่างเต็มศักยภาพตามปรัชญา และกรอบแนวคิด เจตนารมณ์ของแผนการศึกษา ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมแห่งชาติ (พ.ศ. 2545 - 2549) มุ่งเน้นพัฒนาชีวิตคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรม ในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข และพัฒนาสังคมไทยให้เข้มแข็งในอนาคต

จากการจัดการศึกษาของไทยที่ผ่านมาโดยเฉพาะสภาพการจัดการเรียนการสอนนั้น ผู้เรียนจะถูกล้อมกรอบด้วยตารางสอน และห้องเรียน ต้องเรียนตามตารางสอนที่กำหนดในแต่ละวัน ความรู้ต่างๆ จะได้รับจากหนังสือ และสิ่งที่ครูบอก การประเมินผลการเรียน หรือการทดสอบคำตอบที่ถูกต้อง จะต้องเป็นไปตามหนังสือ และสิ่งที่ครูสอน ครูเน้นสอนให้จับหลักสูตร เนื้อหา ครูเป็นผู้ที่มีอำนาจในชั้นเรียน นักเรียนจะเคยชินกับการทำตาม เชื่อฟัง นิ่งนิง และการจดจำ การจัดการเรียนการสอนจึงไม่ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาเต็มศักยภาพ ครูจะสนใจแต่นักเรียนที่เรียนเก่ง สิ่งที่เรียนในห้องเรียนและโรงเรียนนั้นเป็นเรื่องที่แยกจากวิถีชีวิตจริง เนื้อหาบางเรื่องบางวิชาเป็นเรื่องที่อยู่ไกลตัว การจัดการเรียนการสอนเน้นตัวครูเป็นหลัก และในด้านหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอน รวมทั้งการวัด และการประเมินผล ยังเน้นการให้ความรู้ในด้านเนื้อหา มากกว่าการพัฒนา ศักยภาพ และลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ ปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่งเกี่ยวกับหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอน คือ การนำหลักสูตรไปใช้นั้น ไม่มีการปรับเนื้อหาให้สอดคล้องกับสภาพชีวิตสังคม รวมทั้งคุณภาพครูไม่มีการเรียนรู้ลักษณะธรรมชาติของเด็ก (อุทุมพร จามรมาน, 2538, หน้า 22 - 23)

การศึกษาของไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงตามยุคตามสมัย ปัจจัยที่ก่อให้เกิดมีการปรับระบบการศึกษา คือ การเปลี่ยนแปลงของสังคมที่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ เมื่อปี 2542 เป็นต้นมา ทำให้เกิดความเคลื่อนไหวในการปฏิรูปการศึกษาเรื่อยมา ในการปฏิรูปนั้นจะปฏิรูปครู บุคลากรทางการศึกษา ปฏิรูปการเรียนรู้อุ้ ปฏิรูปการเรียนการสอน ซึ่งหลักการสำคัญอยู่ที่การปฏิรูปการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ สามารถพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ และสามารถสร้างความรู้เองได้ ครูเป็นผู้มีความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนั้น ครูจึงต้องมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอให้ทันสมัย มีทักษะนำเทคนิควิธีการใหม่ๆ ใฝ่หาความรู้

เพื่อนำไปพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มีแนวการจัดการศึกษาในหมวดที่ 4 ระบุว่า

มาตรา 22 ระบุว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักการว่าผู้เรียนทุกคนมีความ สามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ”

มาตรา 24 (5) ระบุว่า “ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้ การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อ การเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ”

มาตรา 30 ยังกล่าวอีกว่า “ให้สถานศึกษาได้พัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มี ประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ในแต่ละระดับการศึกษา”

การปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ให้ตระหนักถึงการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้และการจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และถือว่าผู้เรียนมี ความสำคัญที่สุด และเปลี่ยนบทบาทของครูจากครูผู้สอนหนึ่งสื่อมาเป็นครูผู้สอนวิธีการเรียนรู้ และ ทักษะในการแสวงหาความรู้ เมื่อบทบาทของครูเปลี่ยนไป จึงต้องมีความจำเป็นที่ครูต้องพัฒนา ศักยภาพในการทำความเข้าใจปัญหาของการเรียนการสอนในชั้นเรียนของตนเองอย่างถ่องแท้ เพื่อ ค้นหาวิธีปรับปรุงแก้ไข ทดลองปฏิบัติตามวิธีการนั้นๆ และมีการประเมินผลที่เกิดจากการปฏิบัติ โดยกระบวนการเหล่านี้เกิดขึ้นอย่างเป็นส่วนหนึ่งของระบบการสอน ซึ่งก็คือ การวิจัยในชั้นเรียน (ผ่องพรรณ ตรีชมงคลกุล, 2543, หน้า 1)

การวิจัยถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมในการปฏิรูปการสอนของครู ในชั้นเรียน เพราะการวิจัยเป็นวิธีการเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นระบบ และระเบียบ เป็นแนวคิดที่ใ้ นักวิจัยหันมาสนใจในงานวิจัย ใช้การวิจัยเป็นเครื่องมือในการทำงานคือ ต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจน ต้องการพัฒนาไปทางไหน อย่างไร มีองค์ประกอบอะไรบ้าง เก็บรวบรวมข้อมูลให้เป็นระบบแล้วจึง เขียนรายงานออกมาให้เห็นความเคลื่อนไหวของการทำงาน ต้องการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง ข้อมูลเหล่านี้ถ้าเก็บอย่างเป็นระบบจะเข้ามาสู่กระบวนการของการวิจัยและพัฒนาได้ (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545, หน้า 35) การวิจัยมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา หรือพัฒนา คุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ จนทำให้ปัญหาการศึกษานั้นคลี่คลายไปในด้านที่ก่อให้เกิด

ประโยชน์ และพร้อมกับกล้าที่เผชิญกับปัญหาใหม่ๆ ด้วยความเชื่อมั่นมุ่งมั่นที่จะนำปัญหามา
ก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

กรมวิชาการ (2542, หน้า 2 - 3) ในปัจจุบันมีข้าราชการครูที่ทำการสอนในโรงเรียน
ประถมศึกษา หรือมัธยมศึกษาทำการวิจัยในชั้นเรียนค่อนข้างน้อย เพราะการวิจัยเป็นสิ่งที่ครูบอกว่าเป็น
เรื่องยาก ไม่สามารถทำได้ ครูขาดความรู้เรื่องการทำวิจัย ไม่เคยทำการวิจัย แต่โดยสภาพความเป็น
จริงแล้ว การวิจัยในชั้นเรียนเป็นบทบาทหน้าที่ที่ครูปฏิบัติอยู่แล้ว ครูเองเป็นบุคคลที่ทำการวิจัยในชั้น
เรียนอยู่ตลอดเวลาเพราะครูเป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดกับผู้เรียน และเข้าใจสภาพการเรียนการสอนที่
แท้จริง การวิจัยในชั้นเรียนจะเริ่มต้นด้วยการปฏิบัติงาน การเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์
สภาพการณ์ ที่ผู้วิจัยประสบอยู่ จากนั้นจึงทำการศึกษากำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการ
หรือเครื่องมือต่างๆ ผลที่ได้ คือ การปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนนั่นเอง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545, หน้า 30) ได้กล่าวว่า บทบาทใหม่ที่สำคัญ
มากอีกประการหนึ่ง ซึ่งไม่มีตำราที่ไหนในโลกกำหนดไว้ คือ มาตรา 30 ซึ่งกำหนดไว้ชัดเจนว่า
สถานศึกษาต้องพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถ “วิจัย
เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา”

แท้จริงแล้วการวิจัยเป็นการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันอย่างมีแบบแผน ผู้บริหาร
โรงเรียนจะต้องแสวงหาเทคนิควิธีการในการบริหารจัดการที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
ครูจำเป็นต้องแสวงหาแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติ และศักยภาพ
ของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งมีความคล้ายคลึงและแตกต่างกัน การใช้แนวทางวิจัยจะนำไปสู่การฝึก
การแก้ปัญหา หรือการบรรลุจุดหมายอย่างเป็นระบบ และนำไปสู่ความเชื่อถือได้มากขึ้น การวิจัยจะ
นำไปสู่การพัฒนา “ความมีเหตุ - มีผล” สามารถได้รับคำตอบที่พิสูจน์ได้ การวิจัยเป็นการฝึกความคิด
ได้อย่างแตกฉาน มีระบบแบบแผน และขั้นตอนชัดเจน ทั้งการรับรู้ปัญหา หรือความต้องการ การ
แสวงหาทางเลือก และเลือกทางเลือก ทดสอบทางเลือกที่เลือกใช้ สรุปผลที่ได้รับเพื่อใช้ เพื่อพัฒนา
หรือเพื่อเลือกทางเลือกใหม่ ผลการวิจัยจะนำไปสู่ความเจริญพัฒนาของการบริหาร และการจัด
การศึกษาได้ยิ่งขึ้นมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินการ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูอำเภอบางสะพาน จังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์การอบรม และประสบการณ์การทำวิจัยของครู

วิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวิธีดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ คือครูผู้สอนในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปีการศึกษา 2549 จำนวน 38 โรงเรียน เป็นครูทั้งสิ้น 435 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครูผู้สอนในโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับช่วงชั้นที่ 1 - 3 ในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 การวิจัยครั้งนี้คำนวณโดยใช้สูตรของยามานะ (Yamane) ที่ระดับนัยสำคัญ.05 มีความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 208 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างทำโดยการสุ่มแบบง่าย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยลักษณะของแบบสอบถาม ประกอบด้วย 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์การอบรม ประสบการณ์ในการทำวิจัย

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูต่อการวิจัยในชั้นเรียนอำเภอ บางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รวม 30 ข้อ คือ

- ด้านการจัดการเรียนการสอน จำนวน 14 ข้อ
- ด้านการพัฒนาผู้เรียน จำนวน 16 ข้อ
- ด้านพัฒนาวิชาชีพ จำนวน 10 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้

นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจสอบหาความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับแล้วดำเนินการจัดทำตามขั้นตอน ทำการบันทึกรหัสคำตอบในแบบสอบถาม เพื่อประมวลผล

โดยโปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ความคิดเห็นต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เห็นด้วยมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ความคิดเห็นต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เห็นด้วยมาก

ระดับ 3 หมายถึง ความคิดเห็นต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เห็นด้วยปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ความคิดเห็นต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เห็นด้วยน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ความคิดเห็นต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เห็นด้วยน้อยที่สุด

สำหรับเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยได้กำหนดไว้ดังนี้

4.21 - 5.00 หมายถึง ความคิดเห็นต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เห็นด้วยมากที่สุด

3.41 - 4.20 หมายถึง ความคิดเห็นต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เห็นด้วยมาก

2.61 - 3.40 หมายถึง ความคิดเห็นต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เห็นด้วยปานกลาง

1.81 - 2.60 หมายถึง ความคิดเห็นต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เห็นด้วยน้อย

1.00 - 1.80 หมายถึง ความคิดเห็นต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เห็นด้วยน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ค่า t - test วิเคราะห์ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way ANOVA) โดยจำแนกตามสถานภาพของข้าราชการครู ถ้าหากมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (The Scheffé Method)

ผลการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยครูเพศหญิง ร้อยละ 72.69 อายุ 41 - 50 ปี ร้อยละ 43.52 ศึกษา ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 87.04 มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี ร้อยละ 48.61 เคยมี ประสบการณ์การอบรม ร้อยละ 95.83 และมีประสบการณ์การทำวิจัย ร้อยละ 89.81

สำหรับความคิดเห็นต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูอำเภอบางสะพาน จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวม ครูมีความคิดเห็นต่อการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.90 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ครูมีความคิดเห็นว่ามี การวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน รองลงมาด้านการพัฒนาวิชาชีพ และ ด้านการพัฒนาผู้เรียน

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครู พบว่า ด้านการจัดการเรียน การสอน การวิจัยในชั้นเรียนช่วยให้ครูสามารถวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างมีหลักการ รองลงมาการวิจัยในชั้นเรียนช่วยให้ครูเป็นนักแสวงหาความรู้และวิธีการที่เหมาะสม และทันสมัย ต่อการเรียนการสอน และช่วยให้ครูได้พัฒนาวิธีการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

ด้านการพัฒนาวิชาชีพ คือ ครูมีความคิดเห็น ว่า เมื่อมีการวิจัยในชั้นเรียน ครูสามารถ นำผลการวิจัยในชั้นเรียนที่ได้มาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ รองลงมา คือ ช่วยให้ครูมีมาตรฐานในการทำงานอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน และทำผลงานทางวิชาการ เพื่อ เสนอขอกำหนดตำแหน่งให้สูงขึ้น ได้

ด้านการพัฒนาผู้เรียน คือ ครูสามารถนำผลการวิจัยในชั้นเรียนแก้ไขข้อบกพร่องของ ผู้เรียนแต่ละคนได้อย่างถูกต้อง ทำให้พัฒนานักเรียนได้ตรงประเด็น รองลงมาคือ การวิจัยในชั้นเรียน ทำให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับครูมากขึ้น และการวิจัยในชั้นเรียนทำให้นักเรียนเกิด พัฒนาการเรียนรู้ตามศักยภาพของตนเอง

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยพบว่า ครูที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ ทำงาน ประสบการณ์การอบรม และประสบการณ์การทำวิจัยต่างกัน มีความคิดเห็นของครูต่อ การวิจัยในชั้นเรียนของครูในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูอำเภอบางสะพาน จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ตามความคิดเห็นของครูอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามด้าน

ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาผู้เรียน และด้านพัฒนาวิชาชีพ พบว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากทุกด้าน ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียน และครูในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ควรมีมาตรการหรือวิธีการปรับปรุงการการวิจัยในชั้นเรียน ดังต่อไปนี้

ด้านการจัดการเรียนการสอน ควรส่งเสริมและสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ช่วยให้ครูมีการวางแผนงานเกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนการสอนร่วมกันกับครูในโรงเรียนมากขึ้น ให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ช่วยเหลือกันในการจัดกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และให้มีการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนของครูสอดคล้องกับธรรมชาติ และศักยภาพของนักเรียน

ด้านการพัฒนาผู้เรียน ควรส่งเสริมและสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการใฝ่รู้ ใฝ่เรียน คิดวิเคราะห์ได้ ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรม และสามารถทำงาน ทำให้นักเรียนสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเองได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม และทำให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

ด้านพัฒนาวิชาชีพ ควรส่งเสริม และสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ช่วยทำให้ครูเป็นแบบอย่างที่ดีต่อชุมชนในการแสวงหาความรู้ที่ทันสมัย ทำให้ครูเป็นแบบอย่างของการแสวงหาความรู้ให้กับผู้เรียน เพื่อนร่วมงาน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสำเร็จในการทำงานของครูได้อย่างเป็นรูปธรรม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาเปรียบเทียบการการวิจัยในชั้นเรียนของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดอื่นๆ เพื่อให้ทราบปัญหาในภาพรวมกว้างขึ้น

ควรศึกษาสภาพปัจจุบัน และปัญหาการการวิจัยในชั้นเรียนของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามทรรศนะของนักเรียน และผู้ปกครองในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เอกสารอ้างอิง

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2539). **แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ.**

2540 - 2544. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2544). **แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ.**

2545 - 2549. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2545). **แผนการศึกษา ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมแห่งชาติ**. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. (2544). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545 – 2549**. แหล่งที่มา URL: <http://www.nesdb.go.th/>
- ธีระ รุญเจริญ. (2546). **การบริหารโรงเรียนยุคปฏิรูปการศึกษา**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ส่องพรรณ ตรัมย์มงคล. (2543). **การวิจัยในชั้นเรียน**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิชาการ, กรม. (2542). **วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: การศาสนา กรมศาสนา.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2545). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่2) พ.ศ. 2545**. แหล่งที่มา URL: http://school.obec.go.th/sup_br3/sonor_25.pdf.
- อุทุมพร จามรมาน. (2538). **การวิจัยของครู**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.